

Perspektiv

TEMATIDNING 2020

UTGIVEN AV SVALORNA INDIEN BANGLADESH

TEMA

Aktivism i ett föränderligt Indien

Unga indier
visar vägen

Kampen fortsätter
i med- och motvind

”Det indiska civilsamhället utstrålar en outtröttlig kraft”

I samband med Indiens självständighet 1947 trädde också landets nya konstitution i kraft. Drygt ett decennium senare åkte de första volontärerna från Svalorna till Indien. På den tiden skedde resan med båt och vistelsen i landet varade för många i hela 18 månader. Mycket har förändrats sedan dess. Vi som medverkar i detta magasin är inte pionjärer eller volontärer och har i rollen som praktikanter en annan uppgift. Medan pionjärvolontärernas uppgift var att bidra med specifika kunskaper till arbetet på plats, har vårt syfte varit att få kunskap av rättighetsbaserat arbete på gräsrotsnivå. Gemensamt över generationerna är att vi har fått erfara hur civilsamhället syresätter landets demokrati och försvarar människors rättigheter.

Varje tid kännetecknas emellertid av olika förutsättningar och utmaningar. Under våra fyra månader i landet har vi på nära håll sett hur Svalornas partnerorganisationer arbetar i en tid som präglas av stora förändringar. Landets konstitution, som utgör en förenande kraft i det mångkulturella Indien, har på senare år utsatts för en rad angrepp. Hindunationalismens framryckningar och den nya medborgarskapslagen har väckt frågor om minoriteters ställning i landet. Handlingsutrymmet för civilsamhället har begränsats, inte minst genom att restriktioner på utländsk finansiering blivit hårdare. I takt med att relationer över kast- och religionsgränser blivit vanligare har också den indiska hederskulturens kommit att blottläggas, där unga människor mördas och förtrycks av sina egna familjer. Djupt rotade uppfattningar om traditionella könsroller fortsätter inskränka kvinnors möjligheter till politiskt deltagande. De som försvarar pluralism och mänskliga rättigheter verkar i ett föränderligt samhällsklimat. Samtidigt påverkar klimatförändringarna människors livssituation. Torkan gör livet svårt för de som försörjer sig på jordbruk. Urfolk tvingas överge sina marker på grund av naturkatastrofer och riskerar att förlora kopplingen till sitt kulturella arv.

Men trots utmaningar och svåra livsöden är det inte en känsla av uppgivenhet som har präglat vår utlandspraktik. Under vår tid i Indien har vi sett hur Svalornas partnerorganisationer fortsätter sitt arbete oavsett vilka politiska vindar som blåser. Det indiska civilsamhället utstrålar en outtröttlig kraft. I denna upplaga av Perspektiv vill vi lyfta berättelser från de som verkar för att försvara landets konstitution och förverkliga dess innehåll. Vi vill ge dig som läsare förutsättningar att förstå den kontext som formar indisk aktivism. Vi hoppas kunna förmedla de utmaningar som Svalornas partnerorganisationer står inför men också visa på hur mycket vi kan åstadkomma när vi arbetar tillsammans.

Trevlig läsning!

Redaktionen

Vi som gjort Per spektiv 2020

Redaktörer: Hanna Lindqvist, Johanna Hedman och Matilda Bergman
Projektledare: Louis Eberstål och Arwid Littmarck
Layout: Mikaela Lindholm
Omslagsfoto: Cecilia Östman
Ansvarig utgivare: Carolina Ehrnrooth
Tryck: Bildcenter, Lund

Linda Zetterström
Okkuta

Emy Lynch
Okkuta

Hanna Lindqvist
Keystone Foundation

Anna Nilsson
Keystone Foundation

Olivia Sterner
Keystone Foundation

Linnea Lundeberg
Keystone Foundation

Matilda Evensen
Deccan Development Society

Matilda Strand
Deccan Development Society

Cecilia Östman
Deccan Development Society

Natalie Bodin
Deccan Development Society

Matilda Bergman
Kudumbam

Klara Bengtsson
Kudumbam

Elin Johansson
Kudumbam

Ida Lönnström
Evidence

Johanna Hedman
Evidence

Innehåll

04 Mobilisering för mänskliga rättigheter i med- och motvind

06 Unga leder vägen för jämställdhet

08 Med livet som insats – att arbeta för mänskliga rättigheter i Indien

10 Kvinnliga daliters kamp mot sexuellt våld och trakasserier

12 Perspektiv på klimatförändring i Indien

14 En kurs i eko-odling för både studenter och bönder

16 Avsaknad av skogsrättigheter orsakar gap i intäkter

18 Vem tar vid?

Om Svalorna Indien Bangladesh

Svalorna har arbetat med att bekämpa fattigdom och diskriminering i 60 år. Tillsammans med lokala organisationer tar vi tag i fattigdomens orsaker och gör det möjligt för människor att stå upp för sina rättigheter och skapa sig ett bättre liv. Läs mer om vårt arbete på svalorna.org

Kontakt

Hemsida: www.svalorna.org
Adress:
 Svalorna Indien
 Bangladesh
 Spolegatan 5,
 222 20 Lund
Telefon: 046-12 10 05
E-post: info@svalorna.org

Stötta oss

Bli medlem:
svalorna.org/medlem
Plusgiro: 90 12 34-5
Swish: 123 90 12345

På framsidan:

”På framsidan”: Chandramma, en av småbönderna i DDS, visar sitt fält.

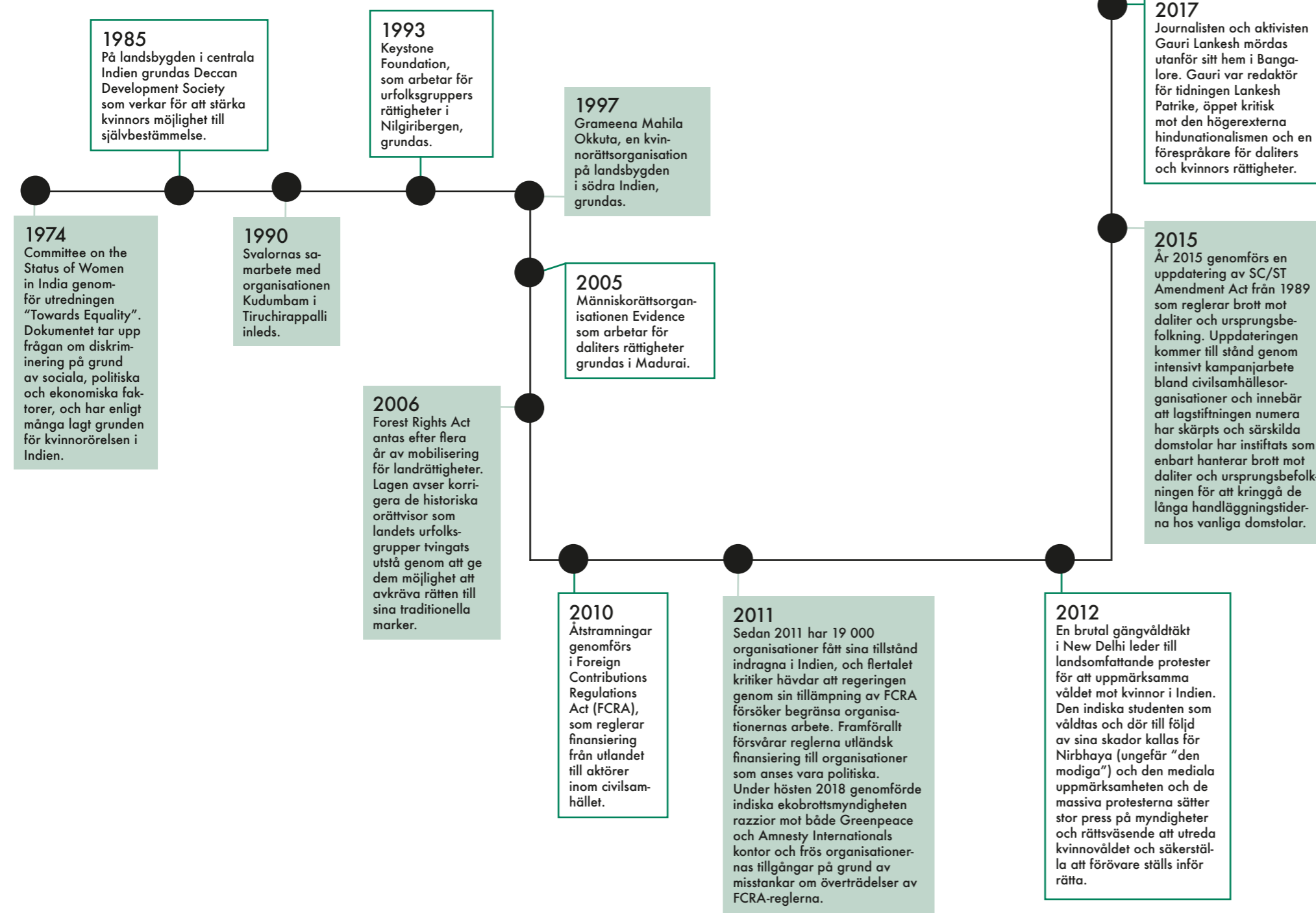
Detta material har finansierats av Sida genom Forum Syd. Sida/Forum Syd delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs. Ansvar för innehållet är uteslutande producentens/författarens.

Mobilisering för mänskliga rättigheter i med- och motvind

Indien har en omfattande lagstiftning för skydd av de mänskliga rättigheterna och är sedan 2019 medlem i FN:s råd för mänskliga rättigheter, UNHRC. Landet benämns flitigt med rubriceringen "världens största demokrati", men kastsystemet är fortfarande djupt rotat och begränsar kraftigt möjligheten för människor att få sina rättigheter respekterade. Gapet mellan lagstiftning och verklighet är stort och den bristande implementeringen gör det svårt att skipa rättvisa.

Samtidigt har civilsamhället rönt viktiga framgångar genom åren för landets marginaliserade grupper. På senare år tycks de dock mötas av allt starkare motvind. Att öppet kritisera patriarkala strukturer och kastsystemet eller granska makthavare kan vara förenat med stor fara. Men Svalornas partnerorganisationer Keystone Foundation, Evidence, Deccan Development Society, Grameena Mahila Okkuta och Kudumbam fortsätter att kämpa för att mänskliga rättigheter.

Text: Hanna, Johanna och Linda

KOMMENTAR

"I en tid av tilltagande splittring ger mångfalden i protesterna hopp"

Text: Hanna Lindqvist

I MITTEN PÅ december 2019 antog det indiska parlamentet en ny lag som erbjuder papperslösa migranter från grannländerna Pakistan, Bangladesh och Afghanistan en genväg till medborgarskap. Förföljda hinduer, jainister, kristna, sikher, buddister och zoroastrier ges enligt lagen en fristad från förtryck. Muslimer, som uppehåller sig i landet på samma grunder, utsluts emellertid med argumentet att de inte kan vara förföljda i länder som är muslimska. Från den indiska regeringens sida har lagen framställts som en barmhärtighetsgärning. I skenet av en framryckande hindunationalism kan lagen emellertid ses som ett försök att marginalisera landets största minoritet.

I anslutning till den nya lagen har ett förslag om en landsomfattande folkräkning lagts fram. Kritiska röster har höjts för att den i kombination med den nya medborgarskapslagen kan försätta flera miljoner indiska muslimer i statslöshet. Därtill är flera av landets utsatta grupper sårbara inför en sådan process. Personer som lever under fattiga förhållanden saknar i större utsträckning id-handlingar och dokumentation. Flera av landets urfolksgrupper bekänner sig inte till någon organiserad form av religion. Att sammanblanda religion med medborgarskap medför att det senare baseras på grupptillhörighet snarare än individuell prövning. Kritiker anser att detta går emot landets grundlag.

PROTESTERNA HAR INTE låtit sig vänta. Från norr till söder har unga och gamla samlats enade för landets minoriteter. Vid årsskiftet kläddes internationell nyhetsmedia med scener från landets gator. Det är en tudelad bild av dagens Indien som återges. Återkommande har journalister rapporterat om polisövervåld mot protestanter. På sina håll har internet blockerats och sammankomster över ett visst antal personer förbjudits. Samtidigt återspeglas styrkan hos människor som går samman under gemensam paroll. På Twitter syns en grupp sikher i sällskap av muslimska kvinnor laga lunch till 1000 protestanter i New Delhi. Hemmafruar, som berättar att de tidigare inte deltagit i det politiska livet, har nu gett sig ut på gatorna. Hinduer och muslimer, studenter och arbetstagare, aktivister och jurister återfinns i massorna.

I en tid som präglas av en tilltagande splittring ger mångfalden i protesterna hopp. Det är även en viktig påminnelse att stå upp för våra medborgerliga rättigheter. Oavsett om det är dina, eller andras rättigheter, som riskerar att fräntas

Unga leder vägen för jämställdhet

Kunskap är en förutsättning för att nå målet om jämställdhet mellan kvinnor och män, och med rätt kunskap kan Indiens unga generation leda vägen. Gräsrotsorganisationen Grameena Mahila Okkuta fokuserar därför en del av sitt arbete på just det – utbildning riktad till unga.

Text & Foto: Emy Lynch och Linda Zetterström

På Government First Grade College i den sydindiska staden Mulbagal sitter 100 studenter i 19-20-årsåldern. De väntar på att Dr. Kumaraswamy C., professor i socialt arbete och resursperson till Okkuta, ska påbörja dagens jämställdhetsprogram. Temat är kvinnor och mäns lika värde och möjligheter. Utbildningstillfället är en del av Okkutas jämställdhetsarbete riktad till unga för att bryta skadliga sociala normer och tankesätt. Enligt FN har Indien världens största unga befolkning, och det är därför viktigt för Okkuta att skapa en ung generation med ökad medvetenhet om jämställdhet.

Under workshopen ber Dr. Kumaraswamy C. samtliga att bilda små grupper, ger dem ett stort papper och uppgiften att beskriva sin morgonrutin. När grupperna presenterar sina uppgifter inför helklass är skillnaderna mellan kvinnor och män påfallande. Dr. Kumaraswamy C. konstaterar att medan kvinnorna hämtar vatten, tvättar, lagar frukost och städar, ägnar sig männen åt att träna, duscha och äta frukost. Slutsatsen - uppdelningen är ingen slump, skillnaden i morgonrutin är ett resultat av de sociala normer som påverkar män och kvinnor i samhället.

Dr. Kumaraswamy C. poängterar vikten av att arbeta för jämställdhet och hur jämställdhetsperspektivet relaterar till de globala målen i Agenda 2030 som Indien antagit. För att ytterligare förklara vilken påverkan skadliga könsnormer har på samhället visar han statistik på anmälda sexuella övergrepp, barnäktenskap och människohandel. Vidare beskriver han hur kvinnor påverkas av hemgift, som är förbjudet enligt lag men fortfarande praktiseras i stor utsträckning i Indien. Hemgift påverkar även kvinnornas familjer då den ekonomiska bördan som hemgift medför gör att de också ser kvinnorna som bördor. Slutligen uppma-

Dr. Kumaraswamy C.

nar han samtliga män att avge ett löfte: –Jag lovar att jag aldrig ska acceptera hemgift.

Utbildningstillfällena som lär unga om jämställdhet spelar en avgörande roll för att bryta skadliga normer i samhället och att föra kampen för jämställdhet i Indien framåt. Det är den unga generationen som bär framtidens jämställdhetsarbete på sina axlar.

Studenterna Madhulakshmi, Sureka, Shamshirpasha och Maruthi närvarar vid föreläsningen. De är alla 19 år och befinner sig i mitten av sin utbildning. Efter föreläsningen svarar de på några frågor.

Vad tar du med dig från dagens program?

–Det var bra att få mer information om lagstiftningar, det kommer hjälpa mig i mitt framtida arbetsliv, säger Sureka.

–Både män och kvinnor behöver utveckla sitt tankesätt om jämställdhet. Vi måste tala mer öppet om det. När flickor och pojkar har och vet om sina lika möjligheter kommer konflikterna att minska, säger Shamshirpasha.

Vad kan du som individ göra för att öka jämställdheten?

–Vi måste lära barn om jämställdhet, föräldrar behöver vara jämställda så att

En grupp studenter presenterar sina familjers morgonrutiner, och vilka sysslor som utförs av män respektive kvinnor.

barnen kan ta efter. För mig är det viktigt att jag i framtiden lever jämställt med min fru, säger Maruthi.

–Föräldrar lär flickor hur de ska klä sig och bete sig för att undvika problem med pojkar. Vi bör också lära pojkar hur de ska bete sig mot flickor, och att flickor och pojkar är lika mycket värda. Jag kommer att säga det till alla jag känner, säger Madhulakshmi.

OKKUTAS PROJEKT LEAP

Svalorna stödjer Okkutas projekt LEAP (Livelihood, Empowerment and Awareness Programme) som bland annat syftar till att utbilda samhällen om jämställdhet. Målet är att utbilda män, kvinnor och unga så att alla kan bidra till förändring. Nio utbildningstillfällen för unga genomfördes under 2019, vilka nådde ut till 1000 studenter.

Studenterna (från vänster) Madhulakshmi, Sureka, Shamshirpasha och Maruthi.

Konsten att lägga ansvaret där det hör hemma

“Han var full”, “Hon var för lättklädd”, “Hon var ute ensam sent på kvällen”. Listan med ursäkter och skuldbeläggning kan göras lång.

Text: Emy Lynch

NÄR KVINNOR UTSÄTTS för övergrepp läggs sällan ansvaret hos mannen. I dagens samhälle finns ett synsätt att män saknar kontroll över sina begär och att kvinnor bör passa sig. Barn bör istället i ung ålder lära sig att ett offer inte kan beskyllas för ett övergrepp samt att orsaken till övergrepp inte kan skyllas på yttre faktorer.

Först måste vi inse att sexuella övergrepp är ett strukturellt samhällsproblem. Det verkar dock lättare sagt än gjort att sluta behandla sexuella övergrepp som isolerade händelser. Studenten Madhulakshmi uttalande visar på en vilja att förändra, men det krävs också på samhällsnivå att vi förstår behovet av att utbilda en ny generation som lär pojkar att inte begå övergrepp snarare än hur flickor ska undvika att bli utsatta. Lägga ansvaret där det hör hemma.

”För mig är det viktigt att jag i framtiden lever jämställt med min fru.”

Med livet som insats – att arbeta för mänskliga rättigheter i Indien

Indien brukar beskrivas som världens största demokrati, men varje år mördas människor som arbetar för mänskliga rättigheter och den politiska utvecklingen har gjort arbetet mer riskfyllt. Svalornas partnerorganisation Evidence kämpar mot det krympande utrymmet för civilsamhället genom att kartlägga brott, engagera kvinnliga daliter och anordna utbildningar för aktivister.

Text: Johanna Hedman

För två år sedan mördades en aktivist i en by utanför Madurai i södra Indien. Han hette Muthalagu, kallades för Muthamizhan, och han var dalit. Muthalagu mördades av en grupp kasthinduer därför att han var politiskt aktiv och motsatte sig kastdiskrimineringen. Fallet är inte unikt. Under de senaste tre åren har fyrtiofem gräsrotsaktivister mördats i Tamil Nadu på grund av sitt arbete. Evidence dokumenterar brotten men Kathir Vincent Raj, grundaren av Evidence, säger att många av morden aldrig uppmärksammas eftersom offren varit aktiva på gräsrotsnivå.

Människorättsaktivister utsätts för olika former av våld med syfte att tysta de som vågar protestera. De mördas, trakasseras, kidnappas, svartmålas och undermineras genom fabricering av kopplingar till terrorister. Kvinnor som tar plats i offentligheten provocerar enbart genom att synas; kvinnor som tar plats och talar om mänskliga rättigheter smutskastas och möter stort motstånd.

–Utrymmet för civilsamhället i Indien är litet och krymper, säger Kathir. För kvinnliga daliter är utrymmet ännu mindre och även det krymper.

FÖRÄNDRING FRÅN GRÄSRÖTTERNA

Kastsystemet, patriarkatet, klassklyftorna, den religiösa fundamentalismen – gemensamt för dem är utgångspunkten att människor inte är jämlika. När Evidence organiserar utbildningar om mänskliga rättigheter för daliter är det få av deltagarna som vet vad mänskliga rättigheter innebär. En deltagare reser sig i slutet av en utbildning och säger:

–Nu inser jag att jag är en del av det här. Jag är människorättsförsvare.

EN LÅNGSAM FÖRÄNDRING

Arbetet för mänskliga rättigheter har försvårats av det politiska läget i landet och personalen på Evidence uppger att de märker att människor är rädda eftersom de ser vad som kan hända när någon protesterar. P. Suganthi, generalsekrete-

rare för All India Democratic Women's Association (AIDWA) i Tamil Nadu, konstaterar att rättighetsbaserat arbete alltid har varit utmanande i Indien men att bördan har blivit större.

–Det är en svår kamp som förs, säger P. Suganthi. Vi har en regering som betraktar kvinnor som underlägsna män.

En långsam förändring av det indiska samhället.

SKAPA MER UTRYMME

Många aktivister i Evidence nätverk vittnar om att utrymmet för civilsamhället krymper men de betonar samtidigt att allt fler daliter protesterar. Kvinnor trotsar i högre utsträckning patriarkala strukturer som dikterar att kvinnor ska vara tysta. Evidence arbetar för att skapa mer utrymme för dalitiska kvinnor genom sina utbildningar. Därigenom skapas kontaktnät som fungerar som kunskapsutbyte och stöd. En ensam aktivist blir lätt en måltavla men det är svårare att utöva påtryckningar på aktivister som samarbetar. Flera av deltagarna beskriver hur vetskapen om att de har stöd av Evidence gör att de vågar fortsätta protestera.

–Det är en långsam process men vi måste ta fasta på positiva saker som sker och ge människor hopp och mod. Daliter höjer nu rösten och protesterar, tidigare var de tysta, säger Kathir. Vi kan inte fokusera på vad vi inte kan göra utan på de viktiga steg som har tagits. Det är en långsam förändring av det indiska samhället.

Våld i hederns namn begränsar ungas liv och frihet

I INDIEN ARRANGERAR vanligtvis föräldrarna barnens äktenskap. Att välja vem du vill gifta dig med är inte normen. Återkommande skriver media om fall där unga förföljs och mördas av familjemedlemmar. Våldet drabbar kvinnor såväl som män, oberoende av kast, klass eller religion.

På arbetsplatser och universitet möts unga vuxna och inleder relationer. I protest mot föräldrarnas önskan gifter de sig i hemlighet och relationer över kast-, klass- och religionsgränser är en vanlig utlösande orsak till hedersvåldet.

Under en av Evidence utbildningar träf-

ade jag en universitetsstudent. Hon berättade om sin uppväxt i en storstad som friare än andra flickors. Jag frågar henne om äktenskap och hon säger att hon vet att föräldrarnas önskan är att hon ska gifta sig inom deras kast. Jag blev förvånad, men förstod att synen på äktenskap är djupt

rotat. Jag frågade henne vad hon känner inför ett arrangerat äktenskap och förklarade att i Sverige väljer man själv vem man vill gifta sig med och att föräldrarna inte är delaktiga i beslutet. Det viktigaste för henne är att inte göra sina föräldrar besvikna, berättade hon, men tillägger att

de inte skulle mörda henne om hon gifte sig med någon som de inte har valt. Hon säger det skämtsamt, men det är svårt att skratta med.

EVIDENCE ARBETAR FÖR att uppmärksamma hedersproblematiken i södra Indien. Avsaknad av lagar som specifikt berör hedersvåld leder till felrubricerade brott, friande domar och luckor i nationell statistik. Under 2019 genomförde

Evidence en namninsamling från 20 parlamentariker i New Delhi, vilket ledde till en diskussion i parlamentet om hedersrelaterat våld och vikten av en särskild lagstiftning.

Mötet med studenten gjorde det tydligt hur viktigt Evidence arbete är och att hederskulturen i Indien tar sig uttryck på olika sätt. Gemensamt för uttrycken är att de begränsar unga människors liv och frihet.

Chukkama är ledare för rättighetskommittén och har arbetat för kvinnors rättigheter under nästan hela sitt vuxna liv.

Kvinnliga daliters kamp mot sexuellt våld och trakasserier

Hur arbetar Deccan Development Society (DDS) för att ge stöd till kvinnor som blivit sexuellt trakasserade? Vad betyder detta stöd för de drabbade? Finns det lagar för att skydda dem? Dessa frågor, och många fler arbetar DDS rättighetskommitté med.

Text: Natalie Bodin & Matilda Strand Foto: Matilda Strand & DDS mediacenter

I en sal på DDS kontor i Pastapur har cirka 100 kvinnliga daliter från byar i närområdet samlats för att delta på dagens möte. Daliter, även kallade de kastlösa, är den lägst stående och mest socialt utsatta samhällsgruppen. Salen fylls av livliga diskussioner och nyfikna blickar. Efter en stund avbryts sorlet av sång. Fyra av deltagarna sjunger "Inom fyra väggar brukade vi stanna men nu är vi jämlika med män." Under mötet diskuterades vardagliga problem, brott mot kvinnor samt de lagar som kan tillämpas. Deltagarna fick sedan ställa frågor och dela med sig av egna erfarenheter.

Detta är ett i raden av utbildningstill-

fällen som regelbundet hålls av DDS rättighetskommitté där informatörer såsom advokater, poliser och domare även bjuds in. De arbetar både förebyggande och direkt med våld mot kvinnor, sexuella trakasserier, familjers konflikthantering samt äktenskapsproblem. När konflikter inte kan lösas av kommittén får de inblandade göra en anmälan hos polisen.

MÖTENA INSPIRERAR UNGA

En av mötets deltagare var Sony, en ung kvinna från byn Pudphalli, som med stor entusiasm berättar för oss om sina framtidsplaner. Det är nästan svårt att tro att samma tjej tidigare tvekat att lämna sitt

”Allt jag lärt mig tar jag tillbaka till min hemby. Tillsammans med min kompis har jag startat en grupp för att utbilda unga tjejer från närliggande byar.”

Mötesalen på DDS kontor där kvinnorna samlas för sina möten.

eget hus av rädsla för att män ska trakassera henne. Men efter enbart tre möten har hon, tillsammans med andra tjejer och kvinnor, blivit starkare av att prata om sina känslor och upplevelser.

– Mitt motto är att öka medvetenheten gällande jämställdhetsfrågor. Allt jag lärt mig tar jag tillbaka till min hemby. Tillsammans med min kompis har jag startat en grupp för att utbilda unga tjejer från närliggande byar. Efter min avklarade lärutbildning vill jag kunna nå ut till ännu fler unga tjejer, berättar Sony.

VIKTEN AV ATT KÄNNA TILL SINA RÄTTIGHETER

Ledaren för rättighetskommittén sedan 2 år tillbaka är Chukkama som har lång erfarenhet av jämställdhetsfrågor. Efter som kvinnor möter stora utmaningar och problem är det viktigt att de känner till sina rättigheter och de lagar som finns. Att vara lågutbildad jordbrukare ska inte innebära okunskap om sina rättigheter. Genom mötena får kvinnorna verktyg och självförtroende för att kunna hantera dessa utmaningar, säger Chukkama.

DDS har alltid arbetat med och för kvinnors rättigheter, men nytt för i år är tonårsgrupper där flickor kan diskutera barnäktenskap och trakasserier i skolan.

– Flickor vågar inte prata med sina föräldrar om vad de utsätts för i skolan av rädsla för att bli förbjudna att gå dit. Under mötena får flickorna sina röster hörda. De kan prata ut och dela med sig utav deras erfarenheter med varandra, säger Chukkama.

SYNEN PÅ FRAMTIDEN

För Suryakala, en av rättighetskommitténs medlemmar, betyder dessa möten mycket.

– Att vara kvinna betyder inte att vara svag. Det är viktigt att kvinnor kommer hit eftersom vi tillsammans lyfter upp varandra. Genom ökat självförtroende och kunskap bidrar vi till personlig utveckling och förändring för kommande generationer. Därför består mitt arbete av att mobilisera flickor och kvinnor till att komma på dessa möten, berättar Suryakala.

Perspektiv på klimatförändring i Indien

Bönders rättigheter istället för storföretagens intressen

Text: Klara Bengtsson

MED INTÅGET AV ny teknik under den gröna revolutionen i mitten på 1900-talet försvann mycket av den odlingskunskap som har funnits i Indien under årtusenden, bland annat mycket av den kunskap som funnits kring lokalt anpassade fröer. Med globaliseringens utbredning började företag ta patent på växter och fröer genom att modifiera dem i laboratorium. I Indien har den genmodifierade bomullsvarianten, BT Cotton, blivit ett stort hot mot vanlig bomull och lett till att många bönder skuldsatt sig då de nu måste köpa dessa fröer från företag. En annan konsekvens av utvecklingen kring den gröna revolutionen är att mycket av den biologiska mångfalden har försvunnit,

och att vi idag är beroende av några få grödor, så som majs, ris och vete.

FÖR ATT MÖTA dessa utmaningar har flera jordbrukare på den indiska landsbygden istället valt att bygga upp centrala fröbanker i sina byar. Att skapa egenmakt över sin tillgång till fröer kommer att bli allt viktigare i framtiden när klimatförändringarna kommer att slå hårt mot jordbruket. När vädret blir mer extremt och utmaningarna ännu större är det riskfyllt att vara beroende av skörden från ett fåtal sorters grödor. Lokalt anpassade och traditionella grödor kräver vanligtvis mindre vatten och bidrar till en ökad biologisk mångfald. Det ger makten tillbaka till bönderna.

Kolonialismen har rubbat Nilgiribergens unika natur

Text: Olivia Sterner

DEN FRISKA LUFTEN och de vackra bergssluttningarna sägs ha lockat britterna att slå sig ner i Nilgiribergen i södra Indien under tidigt 1800-tal. Här levde djur och urfolk i samexistens och regionen hade en rik mångfald av växt- och djurliv. Det behagliga klimatet gör regionen idealisk för odling av te och kaffe, något britterna drog fördel av. De plöjde stora delar av skogen för att ge plats åt vidsträckta plantager. Detta ledde inte bara till att skogen skövades, utan det rubbade även hela ekosystemet.

Skövlingen av skog och förändringar i skogsområden sedan kolonialtiden har försämrat djurens livsmiljö drastiskt. Tigrar, elefanter och leoparder tvingas nu lämna sin naturliga livsmiljö i sökandet efter mat och vatten. Dessa djur, som tidigare varit en relativt ovanlig syn i närheten av människor, kan nu ses spatsera mitt på gatorna i städerna. Det har lett till konflikter mellan människor och djur. Djur blir överkörda och svälter, elefanter stormar in och förstör odlingsområden och det har rapporterats om flertalet fall där teplockare blir attackerade av elefanter och leoparder. Hur kan de återgå till samexistens?

Biodiversitetfestival med fokus på klimatförändringar

Text: Matilda Evensen

I 20 ÅR HAR Deccan Development Society (DDS) anordnat en festival för biologisk mångfald. Här samlas bönder samt inbjudna gäster och berättar om deras situation och engagemang i relation till biodiversitet. I år är festivalens inriktning klimatförändringar, med fokus på de nuvarande utmaningarna med sjunkande grundvattennivåer och instabilt väder. Detta påverkar djur och miljö samt människor som lever på jordbruk. För ett hållbart jordbruk krävs grödor som tål torra klimat. En lösning kan vara grödan hirs som DDS grundare Mr. Sateesh menar är framtidens gröda.

I ANSLUTNING TILL festivalen lanseras the Zaheerabad Agenda där DDS uppmanar lokalbefolkningen att fortsätta arbeta med traditionella odlingstekniker för ett hållbart jordbruk. DDS arbete med hirs, fröbanker och marginaliserade jordbrukare gjorde att de 2019 tog emot the Equator Prize som delades ut av UNDP. Detta visar på hur deras lokala arbete mot en hållbar utveckling uppmärksammas globalt.

Klimatkrisen drabbar medarbetare på K olunji

Text: Matilda Bergman

I DAGENS SAMHÄLLE står många i yngre generationer med ena foten i tidigare generationers ignorans att ta ansvar för klimatet – och med den andra foten i sin egen framtid, och har fått ta ansvar för att lösa klimatkrisen. På modellgården K olunji är 24-åriga Priya Rengaraj anställd. K olunji är en gård för utbildning av bönder och drivs av organisationen Kudumbam. Hon är själv uppvuxen i området och förklarar hur klimatkrisen påverkar hennes liv.

– Skogen och marken runt omkring K olunji behövs för att odla frukt och kryddväxter. Men tidigare avskogning och nuvarande klimatförändringar gör att det är svårt att bevara ett välfungerande ekosystem där man kan odla nyttig mat. Min familj har odlingsmark, men eftersom det regnar mindre nuförtiden har vi svårt att odla, vilket har bidragit till minskad inkomst för familjen. Klimatkrisen är allas ansvar och vi måste alla öka vårt engagemang.

En kurs i ekologisk odling för både studenter och bönder

För att fördjupa sina praktiska kunskaper inom ekologisk odling anländer sju jordbruksstudenter till Kudumbams modellgård Kolunji för en tiodagarskurs.

Text: Klara Bengtsson och Elin Johansson Foto: Elin Johansson

Det är förmiddag och ett gäng studenter sitter i en lada på Kolunji och tillverkar fröbollar. Bollarna tillverkas av kompost, jord, kogödsel och vatten. Bollarna fylls med frön och får sedan ligga och torka i solen. Att göra dessa bollar är både roligt, och ett bra sätt att sedan kombinera gödsling och frösådd.

Att studenter bor på Kolunji är inget ovanligt. Hit kommer studenter och bönder varje månad för att lära sig om hur de kan odla ekologiskt. Denna gång är det studenter som inriktat sig på hortikultur, läran om växter och näring. I deras studier på universitetet får de ingen specifik utbildning i ekologisk odling, därför är kursen på Kolunji viktig. Vi frågar vad som motiverar studenterna att gå denna kurs.

–För att rädda människor och vår planet, svarar studenten J. Lavanya, och syftar på klimatförändringarna.

Under nästa session diskuteras frågan om vad som skapar luftföroreningar och hur klimatförändringar påverkar miljön. Studenterna listar bland annat kemiskt regn, oregelbunden nederbörd

och lång torka som effekter av klimatförändringarna. Studenterna får frågan om varför de tror att klimatförändringar och miljöförstöring uppstår. Det tar ett tag innan någon ger sig på en gissning.

–På grund av föroreningar från fabriker och transporter, säger K Nvistha.

–Jag tror det främst beror på avskogning, säger R. Madhumathi.

Därefter diskuteras metoder som är motståndskraftiga vid klimatförändringar. Studenterna betonar att det är viktigt

Studenterna presenterar metoder i ekologisk odling för kvinnor i byn Konguthiraiyanpatti.

Studenterna förbereder presentationer om de olika ekologiska jordbruksmetoder de lärt sig under sin vistelse på Kolunji.

att plantera träd och att odla torktåliga grödor såsom hirs.

I eftermiddagssolen åker vi tillsammans med Kolunjis fältanställda Chelladurai och Subramaniyan bak på ett lastbilsflak på slingriga vägar. Vi är på väg till Ammankorai Community Forest, en skog som planterats av och tillhör byarna Kilukolavaipatti och Ulagathanpatti. När vi går runt i skogen visar Chelladurai hur många träd som blåst ner under cyklonen Gaja i november 2018. Under bara några timmar lämnade Gaja efter sig en enorm förödelse både i denna skog men även på Kolunji. Studenterna lär sig om de olika trädarterna, samt hur byarna värnar om skogen och har ett gemensamt ansvar för att sköta den.

EFFEKTEN AV KLIMATFÖRÄNDRINGEN

Den andra dagen tillbringas i utbildningssalen på Kolunji. Där får studenterna förbereda presentationer om de ekologiska jordbruksmetoder de lärt sig under kursen.

Under tiden de skriver sina presentationer på stora pappersark, pratar vi vidare om effekterna av klimatförändringarna och hur vi kan förebygga dessa. Därefter kommer vi in på fördelarna med ekologiskt jordbruk.

–Ett problem är att man inte behåller näring i jorden med konventionellt jordbruk. Med konventionellt jordbruk kan skörden bli större, men det krävs kemiska bekämpningsmedel och konstgödsel samt hybridgrödor som inte ger nya fröer. Istället kan ekologiskt och traditionellt jordbruk återanvända samma fröer från generation till generation, berättar D Preeta.

Under eftermiddagen är det återigen dags att åka iväg på lastbilsflaket. Det är dags för studenterna att visa upp vad de har lärt sig på Kolunji inför bybor som har nytta av kunskaperna. Denna gång följer Chitra Rajendran med, en av Kolunjis utbildare, som stöd till studenterna. Ett tiotal kvinnor och ett antal barn samlas nyfiket i byns centrum. En i

MODELLGÅRDEN KOLUNJI

Kudumbam bildades 1982 för att uppmuntra bönder att odla traditionellt och hållbart. År 1990 grundades modellgården Kolunji med hjälp av Svalornas stöd. Kolunji ligger i Pudukottai distriktet, i delstaten Tamil Nadu, i södra Indien. Kudumbam fortfarande en kär vänorganisation till Svalorna.

”Ekologiskt och traditionellt jordbruk kan återanvända samma fröer från generation till generation.”

taget demonstrerar studenterna de olika odlingsmetoderna. Eleverna visar bland annat ingredienserna för ekologiskt bekämpningsmedel som består av en mix av kogödsel, lera, vitlök och örter.

NÖJDA MED KURSEN

Efteråt frågar vi deltagarna vad de tyckte om presentationerna.

–Det var väldigt bra, jag kommer använda en del av metoderna, säger S. Palamari.

Studenterna är nöjda efter deras presentation och känner att de verkligen kommer ha nytta av utbildningen i framtiden. De är nöjda med kursen och tycker att det har varit spännande att redan fått dela med sig av sina nya kunskaper.

Kameran som verktyg

Redan som 8-åring debuterade Mayori Masanagari, som numera är 18 år, med sin kortfilm *My Farm, My School*. Kortfilmen handlar om Lakshamma, Mayoris farmor som bor i byn Pastapur i centrala Indien, och hur hon använder traditionella ekologiska jordbrukstekniker på sin mark som gör henne självförsörjande året om.

Text: Cecilia Östman

–OM ALLA JORDBRUKARE odlade på samma sätt som min farmor, skulle världen kunna fungera på ett annat sätt, säger Mayori.

Det är berättelser likt hennes farmors som inspirerat Mayori att skapa fler filmer på samma tema. Dokumentärintresset har även lett till att hon har börjat studera till journalist.

–Det är ingen som dokumenterar detta slags jordbruk. Jag vill lyfta upp dessa jordbrukare, visa hur de jobbar. Detta är viktigt för oss. Det är viktigt för framtida generationer, betonar Mayori.

Genom sina filmer vill hon öka medvetenheten hos en bredare publik om de traditionella ekologiska jordbruksmetoder som hon själv är uppvuxen med. Hon vill bland annat informera om hur grödan hirs kan vara nyckeln till självförsörjning och en väg ut ur fattigdom. Röster som Mayoris är viktiga i dagens samhälle där allt färre

Avsaknad av skogsrättigheter orsakar gap i intäkter

Grundandet av Sathyamangalam Tiger Reserve år 2012 i delstaten Tamil Nadu har resulterat i att urfolk i området inte längre kan livnära sig på traditionell honungsinsamling. Keystone Foundation arbetar med att urfolken ska få laglig rätt att själva bestämma över skogens resurser samtidigt som tigrarna skyddas.

Text: Linnéa Lundeborg & Olivia Sterner Foto: Olivia Sterner

Honungsinsamling är en gammal tradition bland urfolk i skogsområden i Tamil Nadu. De samlar in honung från höga träd och branta klippor under april till juli. Keystone Foundation har i nästan tre decennier arbetat för att dessa grupper ska kunna livnära sig på honung.

SKOGRÄTTIGHETER

År 2012 blev Sathyamangalam ett tigerre-

servat, vilket inneburit restriktioner för insamling och försäljning av honung och andra naturresurser från skogen. Numera tillåter skogsförvaltningen endast honungsinsamling för eget bruk, vilket har skapat ett gap i intäkter. Med Keystones hjälp har urfolk i området nu ansökt om kollektiva skogsrättigheter i enhet med skogsrättighetslagen. Lagen ger dem rätt att gemensamt bruka skogen som de gjort i generationer. Denna ansöknings-

process är lång och invecklad, och hittills har endast en by fått sina rättigheter tillgodosedda. Keystone håller därför i workshops för att stötta fler byar framåt i denna process.

Trots förbudet från skogsförvaltningen har vissa honungsinsamlare fått tillåtelse att samla in en begränsad mängd till försäljning. Detta bestäms dock av lokala skogsföreståndare och ger därför ingen säker inkomstkälla.

–Om vi hade haft laglig rätt till vår skog hade vi kunnat samla in mer vilket hade säkrat vår inkomst, förklarar honungsinsamlaren Paramesh.

EN VIKTIG INKOMSTKÄLLA

Naturresurserna i skogen, och framförallt honung är en av få inkomstkällor för urfolken. Denna tradition ses som helig och utövas av ett fåtal män i byarna. Para-

Mahadish från Keystone Foundation.

”Att samla in honung är inte bara betydelsefull ur ett ekonomiskt perspektiv, utan har en viktig kulturell funktion.”

mesh från byn Itterai och Chandran från Thadasalatty berättar om det riskfyllda arbetet, där ledaren hänger i en hemgjord repstege högt över marken för att nå bikupan med tusentals bin som svärmar omkring dem.

–Bin är som människor, skämtar Chandran. Är det en varm dag är de betydligt lugnare.

SNÄLL INSAMLING AV HONUNG

Mahadish, från Keystone berättar att tidigare skars hela honungskammen ned i insamlingen. Men sedan utbildade Keystone honungsinsamlare att endast ta en del utav kammen, en snällare metod där bina kan återvända till kupan efteråt. Keystone och honungsinsamlarna har tillsammans kartlagt bin, bikupor och blommor i området. Denna kartläggning kommer att förenkla ansökningsprocessen för deras skogsrättigheter avsevärt, men även förenkla deras dagliga arbete.

Att samla in honung är inte bara betydelsefull ur ett ekonomiskt perspektiv, utan har en viktig kulturell funktion. Det är en del av flera generationers unika kunskaper som nu riskerar att gå förlorade. Därför är Keystones stöd till urfolken viktigt i kampen för deras skogsrättigheter.

”Urfolk skyddar skogen!”

Bristfällig information kring skogsrättighetslagens betydelse och hur en ansökningsprocess går till gör att få urfolk har ansökt. Utan en beviljad ansökan så har urfolken ingen laglig rätt att bruka skogen. Malika från byn Pillur arbetar för att fler urfolk ska känna till sina rättigheter.

Text: Anna Nilsson Foto: Hanna Lindqvist

Hur började du arbeta med skogsrättigheter?

–Jag är del av Irulafolket och är med i skogskommittén i min hemby. Innan skogsrättighetslagen antogs år 2006 var det vi som reglerade insamlingen av naturresurser från skogen. När lagen kom var jag kommunordförande här i Pillur och på det viset så fick jag kännedom om lagens innebörd för urfolk.

Hur sprider du kunskap om lagen?

–Eftersom jag var aktiv i frågan om skogsrättigheter blev jag kontaktad av Keystone Foundation. Genom deras utbildningar och workshops har jag fått ännu mer kunskap. Nu arbetar jag med informationsspridning och stöttar andra i ansökningsprocessen.

Vad motiverar dig?

–Sedan jag började arbeta med skogsrättigheter har jag insett vad de betyder för oss urfolk. Vi skulle aldrig förstöra skogen eftersom vi är beroende av skogens resurser och betesmarker. Även våra tempel ligger här. Skogen har en viktig historisk och kulturell betydelse för oss. Därför behöver vi tillgång till våra skogsrättigheter. Urfolk skyddar skogen!

Malika Suresh, en aktiv förespråkare för skogsrättigheter.

Vem tar vid?

Trots stora utmaningar så arbetar Svalornas partnerorganisationer ihärdigt vidare för att skapa en bättre framtid för människor på landsbygden. Men hur ser de på framtiden och vem tar vid? Vi lyfter röster från olika organisationer som delar med sig av sina tankar.

Text: Ida Lönnström,
Anna Nilsson & Cecilia Östman

MEGHA SHARWARY, 22 ÅR, MEDARBETARE PÅ DECCAN DEVELOPMENT SOCIETY

Megha är utbildad socialarbetare och har tidigare arbetat med frågor kring mens, samt sexuell- och reproduktiv hälsa och rättigheter. Hon sökte sig till DDS eftersom hon var intresserad av att jobba med kvinnofrågor på landsbygden.

–Jag tycker att ideella organisationer arbetar med utvecklingsfrågor utifrån empatiska och deltagande tillvägagångssätt. Det är något som gör att lokala människors röster och behov blir hörda, förklarar Megha.

Megha sökte sig till den ideella sektorn eftersom hon anser den har ett bättre sätt att arbeta med landsbygdsutveckling jämfört med företagets hållbarhetsarbete.

–Företagets hållbarhetsarbete fokuserar oftast på utmärkelser och image, medans de ideella organisationerna arbetar på djupet med utvecklingsfrågor, avslutar Megha.

SUNDARI 28 ÅR, MEDARBETARE PÅ AADHIMALAI PRODUCER COMPANY, KEYSTONE

Sundari arbetar sedan sex månader tillbaka på Aadhimalai produktionscenter som startades som ett initiativ av Keystone Foundation. Där produceras traditionella och hållbara produkter som skapar förutsättningar till sysselsättning för urfolk i området.

–Allt vi producerar här kommer från skogen runt omkring mig, det får mig att känna stolthet i arbetet vi gör, säger Sundari.

Vidare menar Sundari att både kvantiteten och kvaliteten på produkterna är bra och på så sätt kommer arbetet kunna fortsätta.

–Det är viktigt att hålla kunskapen om det vi kan samla från skogen vid liv så fler vill stanna kvar och fortsätta med det, understryker hon.

ANDAL G. 58 ÅR, PROJEKTKOORDINATOR PÅ EVIDENCE

Sedan Evidence startade har organisationen arbetat med att sprida kunskap om kastbaserat våld och diskriminering. Genom aktiviteter och utbildningar når de människor med denna kunskap om organisationens arbete och tillsammans med andra organisationer har de möjligheten att nå fler.

–Genom solidaritet med andra organisationer skapar vi ett nätverk som når ut till allmänheten, säger Andal.

Medvetenheten kring sociala problem ökar bland ungdomar menar Andal. Evidence vill engagera dom genom föreläsningar på universitet om mänskliga rättigheter och vikten av organisationens arbete.

–Ideella organisationers arbete räcker inte till. Även staten måste arbeta för sociala problem och gå samman med civilsamhället, avslutar Andal.

Landsbygden dräneras på kunskap när staden lockar

En utmaning som är gemensam för Svalornas samarbetsorganisationer på den indiska landsbygden är att hitta och behålla personal med rätt kompetens. När utvecklingen till stor del sker i staden och med en landsbygd som präglas av fattigdom söker sig många till städerna.

Text: Anna Nilsson & Cecilia Östman

Med lovord om utbildning och jobb inom sektorer som inte återfinns på landsbygden framstår storstäder som New Delhi och Bangalore som attraktiva val för många av Indiens unga.

Att unga söker sig till städerna drabbar inte bara organisationernas arbete, men också hela samhällen. Värdefull kunskap så som kännedom om miljövänliga jordbruksmetoder och traditionella grödor går förlorad och försvinner mellan generationer. Denna kunskapsbrist kan bli avgörande för många människors framtid. Organisationernas arbete för landsbygdsutveckling är betydande då de är viktiga aktörer och förespråkare inom områden som miljöskydd, mänskliga rättigheter och social rättvisa. De spelar även en viktig roll för att påverka regeringens politik och fördelning av resurser till landsbygden.

Att många unga flyttar till städerna är

en av anledningarna, men låga löner och knaper finansiering till civilsamhället leder också till att många söker sig till andra branscher. Samtidigt har situationen för landets människorättsaktivister hårdnat med återkommande rapporter om hot och trakasserier. Detta kan i sin tur tänkas påverka ungas motivation att arbeta med civilsamhällesorganisationer.

ENGAGERA UNGA I ETT TIDIGT LÄGE

Hur kan då unga och deras kompetens bibehållas på landsbygden? En lösning som Svalornas samarbetsorganisationer verkar för är att engagera unga i ett tidigt skede. Sällan är unga människor representerade i programutveckling och det politiska beslutsfattandet, trots att deras liv och framtid i högsta grad påverkas. Att öka ungas deltagande och erkänna deras förmågor kan vara vägen framåt för fortsatt aktivism och engagemang.

